

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Βουλευτής Ν. Αχαΐας – Ανεξάρτητος

Ερώτηση προς τον Υπουργό Εξωτερικών

ΘΕΜΑ: Χάσαμε από τον «ρεαλισμό» ευρωπαϊστή Σημίτη κυριαρχικά δικαιώματα

στο Αιγαίο χωρίς να ρίξει ούτε μια ντουφεκιά;

«Γραμμάτια» του παρελθόντος των ελληνοτουρκικών σχέσεων, «υπογεγραμμένα» από προηγούμενες ελληνικές κυβερνήσεις, κρατά στα χέρια του ο Ερντογάν και απειλεί τη σημερινή ελληνική κυβέρνηση ότι ήρθε η ώρα να εξαργυρωθούν.

Η κλιμάκωση της έντασης των τελευταίων ημερών επαναφέρουν στο προσκήνιο μια οδυνηρή εκκρεμότητα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, η οποία μπορεί να «σκάσει» ανά πάσα στιγμή και να προκαλέσει ανεπανόρθωτη καταστροφή στη χώρα.

Για να γίνει αντιληπτό τι «παίζει» στα Ίμια θα πρέπει να φρεσκάρουμε λίγο τη μνήμη μας και να θυμηθούμε πώς και με τι όρους έγινε η διαδικασία απεμπλοκής από την κρίση του 1996.

Τότε, το 1996, Ελλάδα και Τουρκία δεσμεύθηκαν εγγράφως να απομακρύνουν στρατιώτες, πλοία και σημαίες από τα Ίμια και πέριξ αυτών, αλλά και να μην επιστρέψουν στην περιοχή. Η συμφωνία αποτυπώθηκε (επαναλαμβάνουμε) γραπτώς σε επίσημη επιστολή του Αμερικανού υπ. Εξωτερικών Γουόρεν Κρίστοφερ προς τους ομολόγους του της Ελλάδας και της Τουρκίας, με ημερομηνία 6 Φεβρουαρίου 1996.

Από τότε και με αυτόν τον τρόπο οι ΗΠΑ επικύρωσαν τον ρόλο του μεσολαβητή μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, αλλά ταυτόχρονα και τον ρόλο του εγγυητή των συμφωνηθέντων, καθώς ο Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ, που διαχειρίστηκε την κρίση, ανησυχούσε για τον κίνδυνο νέου επεισοδίου και πιθανής σύρραξης, εάν η μία ή η άλλη πλευρά δεν τηρούσε τις δεσμεύσεις της.

Η εν λόγω επιστολή Κρίστοφερ (την είχε φέρει στη δημοσιότητα πριν από μερικά χρόνια η εφημερίδα «Καθημερινή») παραδόθηκε στις 6 Φεβρουαρίου του 1996 στον τότε υπουργό Εξωτερικών Θ. Πάγκαλο από τον πρεσβευτή των ΗΠΑ στην Αθήνα εκείνης της εποχής Τόμας Νάιλς. Την ίδια επιστολή παρέδωσε στον Τούρκο ΥΠΕΞ εκείνης της εποχής Ντ. Μπαϊκάλ ο Αμερικανός πρεσβευτής στην Τουρκία.

Η επιστολή αυτή σημείωνε:

«Οι διαβεβαιώσεις που μας προσέφεραν η Ελλάδα και η Τουρκία ότι θα απομάκρυναν τα πλοία, το προσωπικό και τις σημαίες – με έναν αλληλοδιαδοχικό και συντονισμένο τρόπο – επέτρεψαν σε κάθε πλευρά να υποχωρήσει από το χείλος (του πολέμου) με αξιοπρέπεια. Η κυβέρνηση (της μιας χώρας) μας έχει διαβεβαιώσει ότι δεν θα τοποθετήσει τη σημαία της ή οπλισμένο προσωπικό της στις νησίδες, ούτε θα τοποθετήσει πλοία κοντά στις νησίδες. Προσδίδουμε μεγάλη βαρύτητα σε αυτή τη διαβεβαίωση από έναν σύμμαχο του ΝΑΤΟ. Προσδίδουμε εξίσου μεγάλη βαρύτητα στις διαβεβαιώσεις της κυβέρνησής σας ως προς τα ίδια, και το έχουμε διαβιβάσει προφορικά και γραπτώς στην κυβέρνηση (της άλλης χώρας)».

Για τους αμύητους στη διπλωματική πρακτική και ορολογία, αυτό που συνάγεται από την αποδοχή αυτής της επιστολής από την ελληνική κυβέρνηση (του Κώστα Σημίτη) είναι ότι η Ελλάδα αποδέχεται ότι οι νησίδες των Ιμίων είναι «γκρίζα ζώνη» και όχι μια περιοχή όπου η Ελλάδα ασκεί τα κυριαρχικά της δικαιώματα. Τότε, εκείνη την εποχή, αυτή η απώλεια εδάφους χαρακτηρίστηκε «ρεαλιστική πολιτική» με την οποία ο ηγέτης της χώρας απέφυγε

τον πόλεμο. Κατά μια άλλη εκδοχή, με αυτόν τον ρεαλισμό η κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη κατάφερε να χάσει έδαφος χωρίς να ρίξει ούτε μια τουφεκιά...

Οι ΗΠΑ, έχοντας αναλάβει την εγγύηση των συμφωνηθέντων, έναν χρόνο αργότερα προχώρησαν σε μια ακόμη κίνηση προκειμένου να καλύψουν κάτω από την ομπρέλα τους ολόκληρη την ελληνοτουρκική διένεξη με την ελπίδα ότι ο χρόνος θα την εκτονώσει.

Έτσι, λοιπόν, στις 8 Ιουλίου 1997, στο περιθώριο της συνόδου κορυφής του ΝΑΤΟ στη Μαδρίτη και με την επίβλεψη της υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ Μαντλίν Ολμπράιτ, ο πρωθυπουργός της Ελλάδας Κ. Σημίτης και ο Πρόεδρος της Τουρκίας Σ. Ντεμιρέλ, περιστοιχισμένοι από τους υπουργούς Εξωτερικών Πάγκαλο και Τζεμ, υπογράφουν συμφωνία με σκοπό «τη μείωση της έντασης στο Αιγαίο και την απομάκρυνση του κινδύνου σύρραξης ανάμεσα στις δύο χώρες».

Η συμφωνία έμεινε στην Ιστορία ως «Συμφωνία της Μαδρίτης».

Στη συμφωνία αναφέρεται:

«Και οι δύο χώρες θα αναλάβουν προσπάθεια να προωθήσουν διμερείς σχέσεις, που θα βασίζονται σε:

Αμοιβαία δέσμευση για την ειρήνη, την ασφάλεια και τη συνεχή ανάπτυξη σχέσεων καλής γειτονίας.

Σεβασμό της κυριαρχίας της κάθε χώρας.

Σεβασμό των Αρχών του Διεθνούς Δικαίου και των Διεθνών Συνθηκών.

Σεβασμό στα νόμιμα, ζωτικά συμφέροντα και ενδιαφέροντα της κάθε χώρας στο Αιγαίο, τα οποία έχουν μεγάλη σημασία για την ασφάλεια και την εθνική κυριαρχία τους.

Δέσμευση αποφυγής μονομερών ενεργειών στη βάση του αμοιβαίου σεβασμού και της επιθυμίας, ώστε να αποτραπούν συγκρούσεις οφειλόμενες σε παρεξήγηση.

Δέσμευση διευθέτησης των διαφορών τους με ειρηνικά μέσα, στη βάση αμοιβαίας συναίνεσης και χωρίς τη χρήση βίας ή την απειλή βίας».

Από τότε μέχρι σήμερα έχουν αλλάξει πολλά. Η «ισχυρή Ελλάδα» των εκσυγχρονιστών του Κώστα Σημίτη αποδείχτηκε μια φούσκα, η οποία χρεοκόπησε και βρίσκεται υπό ασφυκτική οικονομική εποπτεία και πολιτικό έλεγχο. Η Τουρκία του Ταγίπ Ερντογάν προβάλλει ως ισχυρή περιφερειακή δύναμη και διεκδικεί την αυτονομία κινήσεων που επιβάλλει η εξυπηρέτηση των συμφερόντων της. Αυτό το τελευταίο έχει οδηγήσει την Τουρκία «μακριά» από την αμερικανική αγκάλη και τον έλεγχο.

Επειδή, η Άγκυρα μπορεί να παζαρεύει με τους Αμερικανούς το στάτους στο Αιγαίο, διεκδικώντας κέρδη ή ανταλλάγματα στα υπόλοιπα ανοιχτά ζητήματα (Κουρδικό, Συρία) που την απασχολούν η αμερικανική προστασία ίσως και να μην είναι δεδομένη...

Κατόπιν τούτων ερωτάσθε:

1. Υπό το πρίσμα των εξελίξεων, όπως περιγράφονται ανωτέρω, με ποιο ρεαλιστικό τρόπο θα διασφαλίσουμε τα κυριαρχικά μας δικαιώματα στο Αιγαίο;
2. Απαντήστε για τους αμύητους στη διπλωματική πρακτική και ορολογία, αυτό που συνάγεται από την αποδοχή αυτής της επιστολής από την ελληνική κυβέρνηση (του Κώστα Σημίτη) είναι ότι η Ελλάδα αποδέχεται ότι οι νησίδες των Ιμίων είναι «γκρίζα ζώνη» και όχι μια περιοχή όπου η Ελλάδα ασκεί τα κυριαρχικά της δικαιώματα;

3. Αποδέχεσθε την άποψη διπλωματικών αναλυτών ότι η περιοχή των Ιμίων θεωρείται σήμερα «γκρίζα ζώνη», παρ' ότι εκείνη την εποχή, αυτή η απώλεια εδάφους χαρακτηρίστηκε «ρεαλιστική πολιτική» με την οποία ο ηγέτης της χώρας απέφυγε τον πόλεμο;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος